

Zivis «vārās», sumbri slīkst

Latvijas Avīze, 07/07/2008, Sarmīte Pujēna, lpp.: 5, rubrika:

Zivis «vārās», sumbri slīkst

Trūkst vienprātības Papes ezera apsaimniekošanā

SARMĪTE PUJĒNA

"Gadu gadiem esam zinājuši, kas jādara, nu pēkšņi vairs nezināsim!" sašutis Rucavas pagasta padomes priekšsēdētājs Viktors Čamaniņš. "Ko viņi tur liež? Kāpēc aizliek? Es ceru, ka pēc šī skandāla sava degunu viņi tur vairs nebūs!"

"Viņi" ir Zemkopības ministrijas pakļautībā esošā Meliorāciju departamenta būvinženieši Irmants Rožkalns, kura ziņa ir Papes ezera polderu saimniecība, un Pasaules dabas fondu Dabas attīstības programmas direktors Ints Mednis, kura pieņākums ir rupēties par Papes dabas parka savas lajānu labību. Papes ezera apkaimes plāvām pārlūstot, sumbri ganības mēdz pārvērsties purvā, un tieši tāpēc liež dzīvnieki kopš 2006. gada rudens jau vairākkārt izlauzusies no savas aploka. Pēdējo reizi ziņas par sumbri brīvībi bija dzīvdamas sā gada martā. Lai pārgatū dzīvniekus, I. Mednis māja sikuņu atvēris slūžas, kas ezeru savieno ar jūru. Diemžel sekojošais sausums poveica to, ka ezera limenis iša laikā nokritis vairāk nekā nepieciešams, un, kā izteicās Viktors Čamaniņš, zivis sākās "vārīties". Tas, protams, satrauc zvejniekus, kuru puši ir arī pagasta pašvaldība – tilkpatnīks kā V. Čamaniņš ir ari viņa vietnieks Jānis Bārdulis un deputāts Jānis Kairiņš.

Papē slūžu atveršanu šopasārīs Ints Mednis sakarā ar tam vismaz četrām amatpersonām biju zvanijis un teicis, ka var noplikt Papes ceļus un apvedkanāls, bet neviens nereagēja, pieņemu lēmumu slūžu atvērti." Tā nemaz neesot bijis viegli izdarīt – slūžas bijušas pamatīgi iešķērūs. Bet tam atklājies, ka tās pamariņi bojātas un apmēram 20 procenti ūdens tīk un tā plūst cauri. Tādās slūžas esot, kopš tās sabojāja 2000. gada janvāra vētrā. "Nekorekti bija taisīt breku, ja skaidri redzams, ka ar tādām slūžām noturēt ūdens limeni tik un tā nebūtu vārējusi," uzskata I. Mednis. To, ka ne tikai slūžas nekām vairs nedēļ, bet arī apvedkanāli ir aizsēruši, apstiprināti Zemkopības ministrijas Nekustamo ipāšumu meliorācijas departamenta vadītājs Edgars Griķiņš.

Noteikumus neatziņot

Ints Mednis pastāv uz to, ka pašvaldība ezeru lietu "mitologizējusi", jo nevēlas paskaitīties tālāk par vienas grupas (zvejnieku) interesēm. Tieši tāpēc Rucavas pašvaldība pēdējos septītos astoņos gadus visspār neesot slūžas cilājusi, un, piemēram, pērnruuden ūdens limenis pārmaiņdzīs atjauno vairāk nekā par

Papes ezera piekrastes mitrājos atrodas vismaz 43 Latvijas Sarkanajā grāmatā ierakstīta putnu sugas.

19. gs. tika izrakts kanāls, kas savieno Papes ezeru ar jūru. Slūžas ir bojātas un būtu jāpārbūvē.

metru. Slūžu apsaimniekošanas un eksploatacijas noteikumi skaidri nosakoti, kādam jābūt ūdens limenim ezerā, proti, 0,2 – 0,3 metri. Pašvaldība tās nepatīk. "Ja būt tā, kā gribs Rožkalns un Mednis, tad zivis nebūs un ar laivām ezerā braukti arī nevarēs," uzskata V. Čamaniņš.

Tāču noteikumus pati Rucavas pagasta padome apstiprinājusi tūlīt pēc jauno slūžu uzbūvēšanas 1997. gada, kad, pēc E. Griķiņa sacītā, ministrija slūžas nodevusi pagastam. Bijis arī pagasta padomes lēmums, ka pašvaldība apņemas apsaimniekot slūžas. Pašreizējais pagasta priekšnieks gan neko par tādiem noteikumiem nebija dzirdējis, bet viņa vietnieks un priekštecis sāja amatā raustīja plecus un plātīju rokas, izvairīgi biltzdamis: "Jā-skatas, kur tie papīri ir un kas tajos rakstīts!"

Sava taisnība acīmredzot ir kā vieniem, tā otriem. Bet ir vēl arī trešie – putni. Kā zināms, Papes ezers ir Eiropas nozīmes putnu ligzdošanas vieta, un tieši tā ir šā ezeru prioritāte. Dzīrdēju viedokli, ka aizsargājamie putniem labāk patik seklis ezers, kad viegli tikt pie ūdensugumiem, diemžel to izmanto arī nekaunīgais kaijas, kas zvejnie-

PAPES EZERS

- 12 km² liels, 0,3 m dziļš, piekrastes īgaunveide ezers ar 40,4 km garu kreisā līniju;
- 2003. gada lipīdojēlo un migrējojo putnu apdzīvību izvadotā Papes dabas parka kārtībā;
- kopumā 1996 konstatētās 278 putnu sugas;
- rudenīs rök-stodiem gājputnu un sikspārnu kā migrācijas ceļu izmanto ļesoju gar Papes ezeru un jūru;
- vairāk nekā 100 raurupe un Ligupe.

nīstriņus un citus.

A. Petermanis arī apņemis rakstīt vēstuli Ministru kabinetam ar ierosini veidot speciālu institūciju, ezeru apsaimniekošanai. Tas būtu jādara Vides ministrijai, kuras ziņā ezers nodots, bet, ja reizēm nav varējusi atrast 23 000 latu, lai ezeru ierakstītu zemesgrāmatā, kur tās gēns naudu apsaimniekošanai! Nicas pašvaldība arī būtu gatava veidot šādu institūciju – ar noteikumi, ka valdība to finansēs. Bet, ja valdība nedaudz naudu Vides ministrijai, vai tā dos Petermanim? Tomēr nesakārtoto ipāšuma lietu dēļ bez valdības palīdzības šā vārā nekāda radikāla rīcība nebūs iespējama, uzskata arī I. Mednis. Vien pagādu risinā-

jumi, pie kuriem jau kēruseies Rucavas pašvaldība, uzierot valnīti, kas caurājām slūžām kaut nedaudz palidz aizturēt ezeru ūdeņus. I. Mednis domā, ka, pemit vērā ārkārtas situāciju, Ministru kabinets tomēr varētu pieņemt lēmumu atlaut būvet pārēži, jo slūžas tik un tā problēmu neatrisināšot.

Vides ministrijas Dabas aizsardzības departamenta aizsargājamo teritoriju nodalās vadītāja vietniece Inga Belasova apstiprina, ka "diemžel finansu līdzekļu nekostamā ipāšuma ierakstīšanai zemesgrāmatā nav. Un ticamāk, ka nebūs arī nākamā gada".

Vīga arī norāda, ka daudzās ipāši aizsargājamas dabas teritorijas (IADT), kurām nav savas administrācijas, ar teritorijas apsaimniekošanu saistītie jautājumi nav atrisināti. Vides ministrijai ir izveidojusi darba grupu Eiropas nozīmes IADT "Natura 2000" apsaimniekošanai, lai risinātu jautājumus par iespējamo sadarbību ar vietējām pašvaldībām. "Viens no darba grupas uzdevumiem ir apzināt problēmas aizsargājamo teritoriju apsaimniekošanā un sagatavot priekšlikumus to risināšanai," piebilst I. Belasova.